

Zaak C-120/95

N. Decker tegen Caisse de maladie des employés privés

(verzoek van de Conseil arbitral des assurances sociales
om een prejudiciële beslissing)

„Vrij verkeer van goederen — Artikelen 30 en 36 EG-Verdrag —
Vergoeding van in andere lidstaten gemaakte ziektekosten —
Voorafgaande toestemming van bevoegd orgaan — Aanschaf van bril”

Conclusie van advocaat-generaal G. Tesauro van 16 september 1997 I - 1834
Arrest van het Hof van 28 april 1998 I - 1871

Samenvatting van het arrest

1. *Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Bevoegdheid van lidstaten tot inrichting van hun stelsels van sociale zekerheid — Grenzen — Eerbiediging van gemeenschapsrecht — Verdragsregels inzake vrij verkeer van goederen (EG-Verdrag, art. 30)*

2. *Sociale zekerheid van migrerende werknemers — Ziektekostenverzekering — Verstrekkingen, verleend in andere lidstaat — Artikel 22 van verordening nr. 1408/71 — Draagwijdte — Vergoeding, door lidstaten, van kosten van in andere lidstaat gekochte medische producten volgens tarief van bevoegde staat — Daarvan uitgesloten*
(Verordening nr. 1408/71 van de Raad, art. 22)
3. *Vrij verkeer van goederen — Kwantitatieve beperkingen — Maatregelen van gelijke werking — Nationale regeling inzake vergoeding van in andere lidstaat gemaakte ziektekosten — Aankoop van medische producten — Brillen — Vereiste van voorafgaande toestemming van socialezekerheidsorgaan van staat van verzekering — Ontoelaatbaarheid — Rechtaardiging — Beheersing van kosten van gezondheidszorg — Bescherming van volksgezondheid — Geen rechtaardiging*
(EG-Verdrag, art. 30 en 36)

1. Het feit dat een nationale regeling deel uitmaakt van het gebied van de sociale zekerheid, sluit de toepassing van artikel 30 van het Verdrag niet uit.

Het gemeenschapsrecht laat de bevoegdheid van de lidstaten om hun stelsels van sociale zekerheid in te richten, weliswaar onverlet, doch niettemin behoren de lidstaten bij de uitoefening van deze bevoegdheid het gemeenschapsrecht te eerbiedigen.

2. Artikel 22 van verordening nr. 1408/71, dat de verzekerde die van het bevoegde orgaan toestemming heeft ontvangen om zich naar een andere lidstaat te begeven teneinde aldaar een passende behandeling te ondergaan, de mogelijkheid wil bieden zonder extra kosten gebruik te maken van verstrekkingen in natura voor rekening van het bevoegde orgaan en volgens de wettelijke regeling van de staat waar de verstrekkingen worden verleend, in het

bijzonder in gevallen waarin die overbrenging wegens zijn gezondheidstoestand noodzakelijk is, schrijft niet voor, dat de kosten van in een andere lidstaat zonder voorafgaande toestemming gekochte medische producten worden vergoed volgens de tarieven van de bevoegde lidstaat, en staat derhalve een dergelijke vergoeding door de lidstaten niet in de weg.

3. De artikelen 30 en 36 van het Verdrag zetten zich tegen een nationale regeling op grond waarvan een socialezekerheidsorgaan van een lidstaat een verzekerde de forfaitaire kostenvergoeding voor een bril met corrigerende glazen, die bij een opticien in een andere lidstaat is gekocht, weigert omdat voorafgaande toestemming is vereist voor de aankoop van medische producten in het buitenland.

Een dergelijke regeling moet als een belemmering voor het vrije verkeer van goederen worden beschouwd, omdat zij

de sociaalverzekerden ertoe aanzet deze producten eerder op het nationale grondgebied dan in andere lidstaten te kopen en derhalve de invoer kan afremmen.

Zij is noch wegens het risico van een ernstige aantasting van het financiële evenwicht van het socialezekerheidsstelsel gerechtvaardigd, aangezien de forfaitaire vergoeding van de kosten van in andere lidstaten gekochte brillen en corrigerende glazen geen invloed heeft op de financiering of het evenwicht van het sociale-

zekerheidsstelsel, noch om redenen van bescherming van de volksgezondheid, te weten bewaking van de kwaliteit van in andere lidstaten aan de verzekerden afgeleverde medische producten, aangezien de voorwaarden voor de toegang tot en de uitoefening van gereguleerde beroepen worden beheerst door communautaire richtlijnen en de aankoop van een bril op voorschrift van een oogarts bij een opticien in een andere lidstaat gelijkwaardige waarborgen biedt als die welke bestaan in geval van verkoop van een bril door een op het nationale grondgebied gevestigde opticien.